

de foreslaaede Bestemmelser om direkte Tilskud.

Mindretallet maa derfor modsætte sig de foreslaaede Tilskud saavel under § 6 som under § 11. For § 7's og § 16's Vedkommende foreslaas Tilskuddene ydet i Form af et procentvis Beløb af Maskiners, Redskabers og Materialers Anskaffelses-sum; ogsaa disse Tilskud maa Mindretallet modsætte sig, da det ved Anvendelsen af Loven af 1. December 1925 har vist sig, at denne Form for Tilskud virker praktisk talt paa samme Maade som et Tilskud af ca. 2 Kr. pr. Normalarbejdsdag, som foreslaaet under § 6 i Forslaget, ligesom en Tilskudsordning i denne Form vil paaføre det mindre Haandværk, der i lige saa høj Grad er ramt af Krisen, en ødelæggende Konkurrence.

Da Mindretallet saaledes bestemt maa modsætte sig de Paragraffer i Lovforslaget, der indeholder direkte Tilskud, følger alene heraf, at man ej heller kan tiltræde Forslagets andet Hovedpunkt, nemlig de i Afsnit V indeholdte Bestemmelser om en Formueafgift paa ca. 24 Mill. Kr., der tænkes anvendt til Dækning af de i Forslaget indeholdte Tilskud. At en Afgift af den Natur ikke blot vil virke hemmende paa Kapitaldannelsen, men at den ogsaa vil forøge den desværre tilstedeværende Kapitalmangel, turde være utvivlsomt; man henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at de store Formuer i Almindelighed er mere internationalt prægede og derfor mere bevægelige end de mindre,

Vi har her i Landet en meget høj Formuebeskatning, og Bestræbelserne burde snarere gaa ud paa at skabe Lempelser i denne for derigennem at fremme Opsparing, Kapitaldannelse, end paa at give Formuerne en yderligere Belastning, hvilket utvivlsomt vil medføre, at den Kapitalmangel, som Samfundet lider stærkt under for Tiden, vil blive forøget. Det vil blive vanskeligere at fremskaffe den fornødne Driftskapital, og højst sandsynligt vil det blive til en højere Rente, og det

vil paa uheldig Maade paavirke de i Forvejen lave Obligationskurser.

Det ændrer ikke Mindretallets Stilling; at Forslaget gennem det radikale Venstres Affattelse fremtræder i en noget ændret Form. At gaa til Udskrivning en Gang for alle af en *ny, ekstra* Skat til Staten for derefter at fordele største Delen af Beløbet til Kommunerne vil neppe virke fremmende paa et sundt og økonomisk Kommunestyre.

Derimod bør man ændre de Love, der binder Kommunerne til den overvejende Del af deres Udgifter, paa en saadan Maade, at Kommunerne bliver i højere Grad bestemmende over Størrelsen af deres egne Udgifter. Det vil forøge Ansvarret med Hensyn til Pengenes Tilvejebringelse gennem kommunale Skatter og derved opfordre til bedre og sundere Økonomi.

Hvad angaar Forslagets øvrige Bestemmelser, skal Mindretallet bemærke:

Man kan tiltræde Lovforslagets § 2, idet man dog anser det for rigtigt at nedsætte Grænsen for det samlede Laanebeløb fra 8 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr., og man har stillet dertil sigtende Ændringsforslag under Nr. 1. Ændringsforslaget under Nr. 2 har Mindretallet tiltraadt for at understrege, at Laanene kun maa ydes til Virksomheder, for saa vidt et forsvarligt Grundlag for disses fortsatte Bestaaen skønnes at foreligge og de ikke gennem Laanets Ydelse kan antages at ville paaføre bestaaende danske Virksomheder usund Konkurrence.

Ligeledes kan man tiltræde Forslagets § 3 om, at Staten under de nuværende Pengeforhold yder Garanti for Optagelse af Laan til de i Paragraffen nævnte Formaal. Man maa imidlertid mene, at Maksimumsgrænsen paa 20 Mill. Kr. for disse Garantier er for høj, og foreslaar derfor i Ændringsforslag Nr. 3 at ændre 20 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr., hvoraf de 2 Mill. Kr. (i Stedet for 5 Mill. Kr.) skulde kunne ydes til nye Virksomheder med det i Paragraffen omtalte Formaal. Gennem Ændringsforslag Nr. 5 har